

ບົດສະຫຼຸບສັງລວມ

ໃນໄລຍະ 6 ເດືອນ ຕົ້ນປີ 2007 ເສດຖະກິດໂລກໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຮງ, ແຕ່ວ່າສະພາບໃນອານາຄົດ ບໍ່ຄ່ອຍແຈ່ມແຈ້ງປານໃດ ຍ້ອນການປັບປ່ວນຂອງຕະຫຼາດການເງິນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນກະທົບ ຕໍ່ການຄາດຄະເນສະພາບການຂອງ ປີ 2007 ຈະມີພຽງເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ຕົວເລກພື້ນຖານການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກ ສຳລັບ ປີ 2008 ທຽບໃສ່ ຕົວເລກລ້າສຸດຮອດເດືອນກໍລະກົດ 2007 ກ່ຽວກັບການຄາດຄະເນສະພາບເສດຖະກິດໂລກ ໄດ້ມີການຫຼຸດລົງ ເກືອບ $\frac{1}{2}$ ສ່ວນຮ້ອຍ. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກ ກໍ່ຄາດວ່າ ຍັງຈະມີຄວາມໜັກແໜ້ນ ໃນອັດຕາປະມານ $4\frac{3}{4}$ ສ່ວນຮ້ອຍ ເຊິ່ງໂດຍລວມແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຮູ້ໝູນຈາກບັນດາປັດໄຈພື້ນຖານອັນດີ ແລະ ຈາກກຳລັງແຮງຂອງບັນດາປະເທດເສດຖະກິດຕະຫຼາດທີ່ກຳລັງພື້ນເດັ່ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວໃນຕໍ່ໜ້າ ຍັງມີຄວາມສ່ຽງ ມີແນວໂນ້ມຫຼຸດລົງຢ່າງແນ່ນອນ ຍ້ອນບັນຫາຄວາມບໍ່ສະຫງົບຂອງຕະຫຼາດການເງິນ ອາດຈະໜັກໜ້າໄປຕື່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຊ້າຢູ່ແລ້ວ ຂອງເສດຖະກິດໂລກ ຍິ່ງໜັກໜ່ວງຂຶ້ນຕື່ມອີກ. ສະນັ້ນຈຸດສຸມໃນສະເພາະໜ້າສຳລັບບັນດາຜູ້ກຳນົດ ນະໂຍບາຍ ແມ່ນການພື້ນຟູຕະຫຼາດການເງິນໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການປົກປ້ອງການຂະຫຍາຍຕົວ. ຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສະພາບເສດຖະກິດໂລກໃນອານາຄົດ ລວມມີ ຄວາມກົດດັນຂອງໄພເງິນເຟີ້, ສະພາບຕະຫຼາດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟທີ່ບໍ່ສະຫງົບ, ແລະ ຜົນກະທົບຂອງກະແສເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄຫຼເຂົ້າຢ່າງແຮງ ຕໍ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດທີ່ກຳລັງພື້ນເດັ່ນ. ໃນເວລາດຽວກັນ ກໍ່ມີບັນຫາໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ ປະຊາຊົນມີອາຍຸສູງຂຶ້ນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກະແສຕໍ່ຕ້ານໂລກາພິວັດ, ແລະ ສະພາວະໂລກຮ້ອນ ເຊິ່ງແມ່ນບັນຫາທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ.

ສະພາບເສດຖະກິດໂລກ

ເສດຖະກິດໂລກໄດ້ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຮງ ໃນໄລຍະ 6 ເດືອນ ຕົ້ນປີ 2007 ດ້ວຍອັດຕາຂະຫຍາຍຕົວທີ່ສູງກວ່າ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ (ພາກທີ 1). ເສດຖະກິດຂອງປະເທດຈີນ ໄດ້ຮັບກຳລັງແຮງເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງສະແດງອອກດ້ວຍການຂະຫຍາຍຕົວໃນອັດຕາ $11\frac{1}{2}$ ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ ປະເທດອິນເດຍ ແລະ ລັດເຊຍ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຮງ. ເມື່ອຮວມເອົາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພຽງແຕ່ສາມປະເທດດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ່ຈະເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໂລກໃນປີຜ່ານມາ. ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຮງ ຍັງສືບຕໍ່ຢູ່ໃນ ບັນດາປະເທດເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ທີ່ ກຳລັງພື້ນເດັ່ນ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ, ລວມທັງບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕ່ຳ ຢູ່ໃນທະວີບອາຟຣິກາ. ສຳລັບບັນດາປະເທດເສດຖະກິດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຂດເອີລົບ ແລະ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າລົງ ໃນໄລຍະງວດທີ່ ສອງຂອງ ປີ 2007 ພາຍຫຼັງໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໄວ ໃນສອງງວດກ່ອນໜ້ານັ້ນ. ຢູ່ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ການຂະຫຍາຍຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບ ສະເລ່ຍ $2\frac{1}{4}$ ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນໄລຍະຫົກເດືອນຕົ້ນປີ 2007 ເນື່ອງຈາກການຕົກຕ່ຳ ຂອງຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍເຮືອນ ໄດ້ສືບຕໍ່ມີຜົນຖ່ວງດີ.

ໄພເງິນເຟີ້ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດພັດທະນາແລ້ວ ແມ່ນສາມາດຄວບຄຸມໄວ້ໄດ້, ແຕ່ກໍ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ທີ່ກຳລັງພົ້ນເດັ່ນ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງສະພາບລາຄາ ພະລັງງານ ແລະ ສະບຽງອາຫານສູງຂຶ້ນ. ຢູ່ ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ເງິນເຟີ້ແຜນກາງຄ່ອຍໆຜ່ອນຄາຍ ແລະ ຫຼຸດລົງ ຕໍ່ກວ່າ 2 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຢູ່ ເຂດເອີລົບ, ໂດຍທົ່ວໄປ ເງິນເຟີ້ ໃນປີນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່ກວ່າ 2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແຕ່ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງລາຄາພະລັງງານ ແລະ ສະບຽງອາຫານສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ເງິນເຟີ້ໃນເດືອນກັນຍາ ສູງຂຶ້ນ; ໃນຂະນະທີ່ ລາຄາສິນຄ້າຢູ່ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ໂດຍລວມ ແມ່ນຄົງຕົວ. ເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນ ປະເທດເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ທີ່ກຳລັງ ພົ້ນເດັ່ນ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາຈຳນວນໜຶ່ງ ປະກົດວ່າມີຄວາມກົດດັນຫຼາຍກວ່າ ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງ ການຂະຫຍາຍ ຕົວຢ່າງແຮງ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ ທີ່ຖ່ວງນ້ຳໜັກຫຼາຍ ໃນດັດຊະນີລາຄາສິນຄ້າ ໃຊ້ສອຍ. ການເພີ່ມຂຶ້ນໄວຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ ແມ່ນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມກົດດັນ ຈາກການນຳໃຊ້ ສາລີ ແລະ ສະບຽງອາຫານຊະນິດອື່ນໆ ເຂົ້າໃນການຜະລິດພະລັງງານຊີວະພາບ ແລະ ສະພາບດົນຟ້າອາກາດ ທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ ຢູ່ໃນບາງປະເທດ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.1). ຄວາມຕ້ອງການ ລະດັບສູງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ລາຄານຳມັນ ແລະ ສິນຄ້າຊະນິດອື່ນ ສືບຕໍ່ຄົງຕົວຢູ່ໃນລະດັບສູງ.

ຕະຫຼາດການເງິນກໍ່ຕົກ ຢູ່ໃນສະພາບຂາດຄວາມໝັ້ນທ່ຽງກວ່າເກົ່າ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາສົນທະນາຢູ່ໃນ *ບົດ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກ (GFSR) ສະບັບ ເດືອນຕຸລາ 2007*, ເງື່ອນໄຂ ໃນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ແມ່ນຮັດກຸມ ຍ້ອນມີຄວາມເປັນທ່ວງຫຼາຍຕໍ່ບັນຫາສິນເຊື້ອ ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຢູ່ໃນ ຕະຫຼາດເງິນກູ້ເພື່ອການຊື້ເຮືອນ ຢູ່ ສະຫະລັດ ຊຶ່ງກະທົບໃສ່ຜົນຕອບແທນ ຂອງຫຼັກຊັບຄັ້ງປະກັນເງິນກູ້ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ຫຼັກຊັບທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງອື່ນໆ. ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບການກະຈາຍຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມ ເປັນທ່ວງທີ່ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສະພາບຄ່ອງບົກແຫ້ງ ຢູ່ໃນ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຕະຫຼາດການເງິນ. ຕະຫຼາດເງິນທຶນໃນເບື້ອງຕົ້ນກໍ່ຕົກຢູ່ໃນສະພາບທົດຖອຍ ຍ້ອນການຕີລາຄາ ສະຖາບັນການເງິນຕົກຕ່ຳ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາຄາຈະກັບສູ່ສະພາບປົກກະຕິແລ້ວກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຜົນຕອບແທນຈາກພັນ ທະບັດລັດຖະບານໄລຍະຍາວ ກໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງ ຍ້ອນນັກລົງທຶນຊອກຫາບ່ອນທີ່ປອດໄພ ສຳລັບການລົງທຶນຂອງຕົນ. ຕະຫຼາດທີ່ກຳລັງພົ້ນເດັ່ນກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່ກວ່າຄັ້ງກ່ອນ ທີ່ ເກີດສະພາບປັ່ນ ປ່ວນ ຢູ່ໃນຕະຫຼາດການເງິນໂລກ, ແລະ ລາຄາຊັບສິນກໍ່ຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງເປັນປະຫວັດການ.

ກ່ອນເກີດສະພາບປັ່ນປ່ວນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ບັນດາທະນາຄານກາງທົ່ວໂລກ ໂດຍລວມ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຮັດກຸມ ເພື່ອຈຳກັດຄວາມກົດດັນຕໍ່ໄພເງິນເຟີ້ທີ່ເລີ້ມປາກົດຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕົ ໃນເດືອນ ສິງຫາ, ຍ້ອນຕະຫຼາດເລີ້ມປັ່ນປ່ວນ, ທະນາຄານກາງຂອງບັນດາປະເທດເສດຖະກິດພັດທະນາແລ້ວ ໄດ້ອັດສິດ ສະພາບຄ່ອງເຂົ້າໃນຕະຫຼາດເງິນຕາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍໄລຍະສັ້ນມີຄວາມສະຫງົບ. ໃນເດືອນ ກັນຍາ, ທະນາຄານກາງສະຫະລັດ ໄດ້ຫຼຸດດອກເບ້ຍເງິນກູ້ທະນາຄານກາງລົງ 0.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນ ຄາດວ່າ ຈະມີການຫຼຸດດອກເບ້ຍລົງຕື່ມອີກ ໃນຊຸມເດືອນຕໍ່ໜ້າ. ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຮັດກຸມ ທີ່ທະນາ ຄານກາງອັງກິດ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເອີຣົບ ທີ່ຄາດຄິດໄວ້ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາປະຕິບັດ ພາຍຫຼັງການເກີດສະພາບຕະຫຼາດ

ການເງິນປັບປ່ວນ. ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດກຳລັງພົ້ນເດັ່ນ, ທະນາຄານກາງຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍ່ໄດ້ສະໜອງສະພາບຄ່ອງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຢູ່ໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ແຕ່ສຳລັບທະນາຄານກາງອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍ ເຊິ່ງແມ່ນການແກ້ໄຂໄພເງິນເຟີ້.

ບັນດາເງິນຕາສະກຸນຫຼັກໆ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນສືບຕໍ່ຮັກສາທ່າອ່ຽງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ ແຕ່ຕົ້ນປີ 2006. ເງິນໂດລາສະຫະລັດ ສືບຕໍ່ອ່ອນຄ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ການຕີລາຄາມູນຄ່າຕົວຈິງ ຈະຍັງສູງກວ່າລະດັບມູນຖານໄລຍະກາງ ຂອງເງິນສະກຸນດັ່ງກ່າວ. ເງິນຢູໂຣ ແຂງຄ່າ ແຕ່ກໍ່ຍັງສືບຕໍ່ຊື່-ຂາຍຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ສອດຄ່ອງກັບສິ່ງທີ່ເປັນມູນຖານ. ເງິນເຢັນ ຍີ່ປຸ່ນ ໃນຫຼາຍເດືອນຜ່ານມານີ້ ພົ້ນຕົວຢ່າງແຮງ ແຕ່ກໍ່ຍັງຕໍ່ກວ່າລາຄາຕົວຈິງ ຖ້າທຽບໃສ່ມູນຖານໄລຍະກາງ. ເງິນ ເຮັນມິນບີ (ຢວນ) ສືບຕໍ່ແຂງຄ່າເປັນກ້າວໆ ທຽບໃສ່ເງິນໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ບິນພັນຖານມູນຄ່າຕົວຈິງ, ແຕ່ສະພາບເກີນດຸນບັນຊີການຊຳລະປົກກະຕິ ຂອງ ສ.ປ. ຈີນ ແມ່ນຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ ແລະ ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດກໍ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຢ່າງໄວ.

ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສະພາບໃນຕໍ່ໜ້າ.

ຕໍ່ໜ້າສະພາບຕະຫຼາດການເງິນປັບປ່ວນ, ໄດ້ມີການຫຼຸດຕົວເລກພື້ນຖານການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກ ລົງພໍ່ລົມຄວນ ເລີ້ມແຕ່ເວລາດຳເນີນການຄາດຄະເນສະພາບເສດຖະກິດໂລກຄັ້ງຫຼ້າສຸດ ໃນເດືອນກໍລະກົດ, ເຖິງວ່າການຂະຫຍາຍຕົວ ຍັງຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ ດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ໜັກແໜ້ນກໍ່ຕາມ. ເສດຖະກິດໂລກ ຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວປະມານ 5.2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2007 ແລະ 4.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008 ໂດຍທີ່ການຄາດຄະເນສຳລັບໄລຍະຫຼັງນັ້ນ ແມ່ນຕໍ່ກວ່າທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ ໃນເມື່ອກ່ອນ ປະມານ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຖືກປັບລົງ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນຢູ່ສະຫະລັດ, ຊຶ່ງປະຈຸບັນຄາດວ່າ ຈະຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບ 1.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008 ; ຢູ່ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຈາກ ສະຫະລັດ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແລະ ຢູ່ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງໜັກ ຈາກສະພາບຕະຫຼາດການເງິນປັບປ່ວນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ (ສະເໜີໃຫ້ເບິ່ງພາກ 2).

ຈາກການຊຶ່ງຊາຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເປັນພື້ນຖານໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າການຂະຫຍາຍຕົວ ຈະມີຈັ່ງຫວະຊ້າລົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາປັດໄຈທີ່ເປັນມູນຖານໃຫ້ແກ່ ການຂະຫຍາຍຕົວຈະມີສະພາບປົກກະຕິດີ ແລະ ກຳລັງແຮງຍູ້ໝູນ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ທີ່ກຳລັງພົ້ນເດັ່ນ ຊຶ່ງມີບົດບາດອັນສຳຄັນທີ່ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ ກໍ່ຍັງຮັກສາສະພາບຄວາມແຂງແຮງໄວ້ຄືເກົ່າ, ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວໃນຈັ່ງຫວະຊ້າລົງ ທີ່ເກີດຈາກຕະຫຼາດການເງິນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ຂອງສະຫະລັດ ແລະ ເອີຣົບຕາເວັນຕົກ ຊຳພັດເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ການຕີລາຄາຄວາມສ່ຽງຄືນໃໝ່ ແລະ ການເພີ່ມທະວີລະບຽບວິໄນ ຂອງຕະຫຼາດສິນເຊື້ອ ເຊິ່ງມີຂຶ້ນເມື່ອໜຶ່ງນີ້ ອາດສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານການຂະຫຍາຍຕົວໃນອານາຄົດ, ແຕ່ຄວາມສ່ຽງໄລຍະສັ້ນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວ ກໍ່ຍັງເພີ່ມຂຶ້ນ. ລະດັບຂອງຜົນກະທົບຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວ ຈະຂຶ້ນກັບຄວາມໄວ ຫຼື ຊ້າ ຂອງການກັບຄືນສູ່ ຄວາມເປັນປົກກະຕິ

ຂອງສະພາບຄ່ອງຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຂຶ້ນກັບລະດັບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນໃນຕະຫຼາດສິນເຊື້ອ. ການຄາດຄະເນຂັ້ນພື້ນຖານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກອງທຶນສາກົນໄດ້ອີງໃສ່ສົມມຸດຖານວ່າ ສະພາບຄ່ອງຂອງຕະຫຼາດ ຈະກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິເປັນກ້າວໆ ໃນຊຸມເດືອນ ຕໍ່ໜ້າ ແລະ ຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ ຈະກັບຄືນສູ່ ສະພາບປົກກະຕິດີກວ່າແຕ່ກ່ອນ ເຖິງວ່າຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສິນເຊື້ອເພີ່ມຂຶ້ນ ຄາດວ່າຍັງຈະມີຢູ່ຕໍ່ໄປ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຍັງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ສະພາບຕະຫຼາດການເງິນປັ້ນປ່ວນຍັງຈະສືບຕໍ່ໄປອີກໄລຍະໜຶ່ງ. ການສືບຕໍ່ປະຕິບັດເງິນໄຂສິນເຊື້ອແບບຮັດກຸມໄປ ອີກໄລຍະໜຶ່ງ ອາດມີຜົນອັນສຳຄັນໃນການຈຳກັດ ຜົນກະທົບໃສ່ການຂະຫຍາຍຕົວ, ໂດຍຜ່ານຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດ ຊື້-ຂາຍເຮືອນ ຢູ່ສະຫະລັດ ແລະ ບາງປະເທດ ໃນທະວີບເອີຣົບ ເປັນອັນສະເພາະ. ບັນດາປະເທດໃນເອີຣົບ ທີ່ກຳລັງພື້ນເດັ່ນ ແລະ ສະຫະພັນລັດເອກະລາດ ທີ່ມີສະພາບບັນຊີການຊຳລະປົກກະຕິຂາດດຸນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເງິນທຶນຈາກພາຍນອກໄຫຼເຂົ້າເປັນ ຈຳນວນຫຼາຍ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບດ້ານລົບເຊັ່ນກັນ ຖ້າການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນຫາກຫຼຸດລົງ.

ຄວາມສ່ຽງອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບເສດຖະກິດ ຂອງໂລກໃນຕໍ່ໜ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ສະພາບໃນຕໍ່ໜ້າຕົກຕໍ່າ ເຊິ່ງເກີດຈາກບັນຫາໄພເງິນເຟີ້ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນມີໜ້ອຍລົງ ເນື່ອງຈາກ ສະພາບການທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໜຶ່ງນີ້, ລາຄານຳມັນເພີ່ມສູງຂຶ້ນສູ່ລະດັບໃໝ່ ແລະ ການພັງສູງຂຶ້ນຂອງບັນດາ ລາຄາສິນຄ້າ ອາດຍັງຈະມີຢູ່ຕໍ່ໄປ, ເຊິ່ງ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມສາມາດ ຜະລິດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ແມ່ນມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນກັບການຂາດຄວາມສົມດູນ ທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຍັງສືບຕໍ່ເປັນບັນຫາ.

ບັນຫານະໂຍບາຍ

ບັນດາຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນໂລກສືບຕໍ່ປະສົບກັບສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການຮັກສາການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງ ແຮງ ທີ່ປັດສະຈາກເງິນເຟີ້ ເຊິ່ງຄວາມທ້າທາຍຍິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອສະພາບຕະຫຼາດການເງິນປັ້ນປ່ວນຢູ່ໃນໂລກ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ຢູ່ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ຊຶ່ງຜ່ານການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແບບຮັດກຸມ ມາໄດ້ໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວ, ເຫັນວ່ານະໂຍບາຍເງິນຕາດັ່ງກ່າວໃກ້ຈະບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ, ບັນດາທະນາຄານກາງ ຈຶ່ງໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາສະພາບຄ່ອງປົກແຫ້ງຢູ່ໃນຕະຫຼາດ ແລະ ບັນຫາຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການເງິນ ພ້ອມນັ້ນກໍສືບຕໍ່ ພິຈາລະນາບັນດາມູນຖານດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ເປັນພື້ນຖານແກ່ ການຕັດສິນບັນຫາດ້ານ ນະໂຍບາຍເງິນຕາ. ຢູ່ ສະຫະລັດ ມີສັນຍານຊື້ບອກວ່າ ການຂະຫຍາຍຕົວ ແມ່ນສືບຕໍ່ ຕໍ່າກວ່າທ່າອ່ຽງໃນປະຈຸບັນ ເຊິ່ງຍືນຍັນວ່າຄວນຫຼຸດອັດຕາດອກເບ້ຍລົງຕື່ມອີກ ຖ້າຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພເງິນເຟີ້ ຫາກສາມາດຄວາມຄຸມໄດ້ແລ້ວ. ຢູ່ເຂດເອີຣົບ ໃນໄລຍະສັ້ນ ອາດຕ້ອງໄດ້ຮັກສານະໂຍບາຍເງິນຕາໄວ້ຄືເກົ່າ ເພາະວ່າ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ ການຂະຫຍາຍຕົວອາດຕໍ່າລົງ ແລະ ມີໄພເງິນເຟີ້ທີ່ເກີດຈາກສະພາບຕະຫຼາດ ການເງິນປັ້ນປ່ວນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເມື່ອໃດ ຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ຫາກໝົດໄປອາດຈຳເປັນຕ້ອງ ເພີ່ມຄວາມຮັດກຸມຕື່ມອີກ. ໃນກໍລະນີທີ່ການຂະຫຍາຍຕົວ ໃນຈັງຫວະຊ້າລົງຫາກແກ່ຍາວ ອາດຈະຕ້ອງ ໄດ້ພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍ. ຢູ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາດອກເບ້ຍ

ຕ້ອງໄດ້ກັບຄືນສູ່ລະດັບປົກກະຕິກວ່າເກົ່າ, ການຂຶ້ນອັດຕາ ດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ລໍຖ້າຈົນກວ່າ
ຈະເຫັນສັນຍານວ່າ ເງິນເຟີ້ທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ນັ້ນ ໄດ້ຂຶ້ນສູງແທ້ ແລະ ຄວາມເປັນໜ່ວງກ່ຽວກັບສະພາບຕະຫຼາດ
ຂາດຄວາມສະຫງົບ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໝູ່ໆນີ້ ແມ່ນຫຼຸດລົງແລ້ວ.

ໃນຕໍ່ໜ້າ ຈະຕ້ອງມີການຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກ ສະພາວະຕະຫຼາດການເງິນໂລກປັດຈຸບັນ ທີ່ກຳລັງເກີດ
ຂຶ້ນຢູ່ໃນປະຈຸບັນ. ບັນຫາຈຳນວນໜຶ່ງ ແມ່ນພົວພັນກັບບັນດາກຳມະວິທີ ທີ່ທະນາຄານກາງຂອງບັນດາປະເທດ
ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການສະໜອງສະພາບຄ່ອງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ສ້າງສາຍພົວພັນ
ລະຫວ່າງ ການແກ້ໄຂສະພາບຄ່ອງ ກັບຕາໜ່າງປ້ອງກັນທາງການເງິນ. ບັນຫາດ້ານການຄຸ້ມຄອງກວດກາ
ຈຳນວນໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃຫ້ເຫັນ ຢູ່ໃນບົດລາຍງານກ່ຽວກັບສະຖານະສະພາບທາງ
ດ້ານການເງິນຂອງໂລກ (GFSR) ສະບັບ ເດືອນຕຸລາ 2007. ນອກນັ້ນ ຍັງຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່
ຕໍ່ການຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການເປີດເຜີຍຢ່າງພຽງພໍ ຢູ່ໃນບັນດາສະຖາບັນທີ່ສຳຄັນຢ່າງ
ເປັນລະບົບ. ສິ່ງທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນ ແມ່ນການກວດກາວິທີການຄຸ້ມຄອງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມ
ສ່ຽງດ້ານສະພາບຄ່ອງ, ການກຳນົດຂອບເຂດໃຫ້ແກ່ບັນດາສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງ,
ວິທີການຕີລາຄາຜະລິດຕະພັນທາງການເງິນ ທີ່ສະລັບສັບຊ້ອນ ແລະ ການກວດກາເບິ່ງວ່າ ໂຄງສ້າງຂອງສິ່ງ
ກະຕຸກຂຸກຢູ່ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຢ່າງພຽງພໍ ຢູ່ໃນທຸກໆຈຸດຂອງຕ້ອງໂສ້ ຂອງໂຄງສ້າງການ
ສະໜອງຜະລິດຕະພັນ.

ໃນບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ເຫັນໄດ້ວ່າ ຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ເສດຖະກິດກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ວຽກງານປັບ
ປຸງດ້ານການເງິນ ແມ່ນມີຄວາມຄືບໜ້າຫຼາຍໜ້ອຍກວ່າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ຍັງມີຫຼາຍວຽກ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕື່ມ
ເພື່ອຮັກສາຖານະທາງການເງິນໄວ້ໃຫ້ຍືນຍົງ ເຊິ່ງໃນສະພາບຕໍ່ໜ້າທີ່ ປະຊາກອນນັບມື້ ນັບມື້ອາຍຸສູງຂຶ້ນ.
ການປັບປຸງຖານະທາງການເງິນ ໃນໄລຍະໜຶ່ງນີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສະທ້ອນເຖິງການເພີ່ມຂຶ້ນໄວຂອງລາຍຮັບ
ເນື່ອງຈາກກຳໄລເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຮງ ແລະ ລາຍຮັບຈາກເບື້ອງຜູ້ເສຍອາກອນລາຍໃຫຍ່ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ສາມາດເຫັນ
ໄດ້ຈະແຈ້ງວ່າ ລາຍຮັບປະເພດດັ່ງກ່າວ ຈະຍືນຍົງ ຫຼື ບໍ່. ອີກປະການໜຶ່ງ, ໃນບັນດາແຜນງົບປະມານສະບັບ
ທີ່ປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ຄາດຄະເນວ່າ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ການຫຼຸດອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນລົງຈາກລະດັບປະຈຸບັນ
ຈະມີຄວາມຄືບໜ້າຕື່ມອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ. ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດດັ່ງກ່າວ ຄວນຮັບຮອງເອົາແຜນ
ການປັບປຸງຖານະທາງການເງິນໄລຍະກາງ ທີ່ມີລັກສະນະທະເຍີທະຍານ ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍການ ປະຕິຮູບ
ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມກົດດັນໃສ່ລາຍຈ່າຍ ສຳລັບຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
ທີ່ນັບມື້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ປະເທດສ່ວນຫຼາຍ ຍັງມີໂອກາດໃຫ້ ເຄື່ອງມືສ້າງຄວາມສະຫງົບດ້ານ
ການເງິນແບບອັດຕະໂນມັດ ໄດ້ປະຕິບັດງານ ໃນເວລາທີ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຕົກຕໍ່າ.

ບັນດາເສດຖະກິດທີ່ກຳລັງພື້ນເດັ່ນຈຳນວນໜຶ່ງ ຍັງປະສົບກັບຄວາມກົດດັນ ຍ້ອນການຂະຫຍາຍຕົວໄວຂອງ
ເສດຖະກິດ ພາໃຫ້ເກີດສະພາວະເງິນເຟີ້ ແລະ ລາຄາສະບຽງອາຫານສູງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິ
ບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຮັດກຸມກວ່າເກົ່າ. ນອກນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຕະຫຼາດການເງິນຈະເກີດສະພາບ ດັ່ງທີ່

ເຫັນໃນມາມັນ, ການໄຫຼເຂົ້າຢ່າງແຮງຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຍັງຈະສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມສັບສົນ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານ ຂອງ ບັນດາຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນ ຢູ່ໃນພາກ 3 ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ບໍ່ມີສູດໃດທີ່ງ່າຍດາຍ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ປະເທດຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ແທດກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ເພື່ອຊອກໃຫ້ໄດ້ ການປະສານສານມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຈຸດພິເສດ ແລະ ເປົ້າໝາຍໄລຍະຍາວຂອງຕົນ. ນະໂຍບາຍການເງິນ ແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນຢູ່. ໃນຂະນະທີ່ ຖານະທາງການເງິນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແຕ່ເປັນເພາະການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຮງຂອງລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ລາຄາສິນຄ້າ ເຊິ່ງບໍ່ອາດຮັກສາໃຫ້ຍືນຍົງໄດ້. ໃນເວລາດຽວກັນ ລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານໃນຫຼາຍປະເທດ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງກະແສໄຫຼເຂົ້າຢ່າງແຮງຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຈະປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຂຶ້ນ. ການຫຼີກເວັ້ນສະພາບລາຍຈ່າຍລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນໄວ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດທີ່ກຳລັງພົ້ນເດັ່ນ ຢູ່ທະວີບເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາລາຕິນ ຈະຊ່ວຍທັງໃນການຄຸ້ມຄອງກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ລະດັບໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານ ສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ. ແຕ່ສຳລັບບັນດາປະເທດສິ່ງອອກນຳມັນ ແມ່ນຍັງມີໂອກາດສຳລັບການເພີ່ມລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານອີງຕາມຄວາມສາມາດຮອງຮັບ ແລະ ຕາມການໝູນວຽນປ່ຽນແປງ ຂອງ ຖານະດ້ານເສດຖະກິດ. ການເພີ່ມຄວາມຮັດກຸມໃຫ້ແກ່ມາດຕະຖານປ້ອງກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງລະບົບການເງິນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນມາດຕະການກວດກາກະແສທຶນໄຫຼອອກ ແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນ. ໃນບາງກໍລະນີ ການປ່ອຍໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນປັບຕົວໄດ້ສະດວກຂຶ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ສາມາດຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍເງິນຕາໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ. ໂດຍສະເພາະ ສ ບ ຈີນ ການປ່ອຍໃຫ້ເງິນຢວນປັບຕົວໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ ໄປພ້ອມກັນກັບ ການປະຕິຮູບລະບອບ ອັດຕາແລກປ່ຽນ ຍັງຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມສົມດຸນ ຂອງຄວາມຕ້ອງການຄືນໃໝ່ ແລະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສະພາບການຂາດຄວາມສົມດຸນຢູ່ໃນໂລກ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ຢ່າງເປັນລະບຽບ.

ບັນຫາອັນດຽວກັນ ທີ່ທຸກໆປະເທດປະສົບ ແມ່ນການຍາດແຍ່ງກາລະໂອກາດ ຈາກຂະບວນໂລກາພິວັດ ແລະ ການພັດທະນາດ້ານ ເຕັກໂນໂລຢີ, ໂດຍເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມ ຮັບປະກັນໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກຂະບວນການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳໄປແຈກຍາຍໃຫ້ປະຊາຊົນຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ອົງປະກອບອັນເປັນຂໍ້ກຸນແຈ ຂອງວາລະດັ່ງກ່າວ ແມ່ນການຮັບປະກັນໃຫ້ຕະຫຼາດສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ດີ ໂດຍມີການກຳນົດບູລິມະສິດໃຫ້ແກ່ ການສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພາບ ຂອງຂະແໜງການເງິນ ແລະ ການບໍລິການ ຂອງເອີຣົບ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ຕ້ານກັບຄວາມກົດດັນຈາກນັກປົກປ້ອງ ຢູ່ ສະຫສລັດ ແລະ ເອີຣົບ; ແລະ ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພັດທະນາລະບົບການເງິນ, ແລະ ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງຕະຫຼາດ ທີ່ກຳລັງພົ້ນເດັ່ນ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ.

ໂລກາພິວັດມັກຖືກຕຳໜີ ສຳລັບຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຢູ່ໃນຫຼາຍໆປະເທດ ແລະ ພາກພື້ນ. ພາກ 4 ຂອງບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການພັດທະນາທາງດ້ານເທກໂນໂລຢີ ເຊິ່ງມີສ່ວນປະກອບຫຼາຍກວ່າໝູ່ ໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ໂລກາພິວັດດ້ານການເງິນ ໂດຍສະເພາະ

ແມ່ນການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ກໍ່ໄດ້ມີບົດບາດເຊັ່ນກັນ. ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຊື່ອ ຂອງມວນຊົນທົ່ວໄປ ທີ່ວ່າ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໂລກາພິວັດດ້ານການຄ້າ ທີ່ຈິງແລ້ວແມ່ນພົວພັນກັບການຫຼຸດລົງ ຂອງ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ. ບັນດານະໂຍບາຍ ທີ່ຊ່ວຍຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຈາກໂລກາພິວັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍປະຊາຊົນທັງໝົດ. ການປະຕິຮູບ ເພື່ອປັບປຸງການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາກຳມະກອນ ມີທັກສະທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບເສດຖະກິດໂລກ ທີ່ກຳລັງພື້ນເຕັ້ນ ທີ່ຖືເອົາ “ຄວາມຮູ້ເປັນພື້ນຖານ”. ບັນດານະໂຍບາຍ ທີ່ເພີ່ມການ ສະໜອງທຶນໃຫ້ຜູ້ທຸກຍາກ ເຊັ່ນດຽວກັບການເພີ່ມທະວີ ການເປີດເສລີການຄ້າ ຈະຊ່ວຍຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ການຄ້າຂາ ອອກສິນຄ້າກະສິກຳ ຈາກບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ.

ພາກ 5 ຂອງບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ກວດກາຄືນ ສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໂລກໃນປະຈຸບັນ ໂດຍອີງ ໃສ່ທັດສະນະປະຫວັດສາດ. ຜົນຂອງການກວດກາຄືນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງ ແຂງແຮງກວ່າທີ່ໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນວົງຈອນທຸລະກິດອື່ນໆ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ແຕ່ຍັງເຫັນໄດ້ອີກວ່າ ຜົນປະໂຫຍດຍັງໄດ້ ຖືກແບ່ງປັນຢູ່ໃນໂລກ ຢ່າງກວ້າງຂວາງກວ່າເມື່ອກ່ອນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບດ້ານເສດຖະກິດ ກໍ່ມີລະດັບຕ່ຳລົງ. ທີ່ຈິງແລ້ວ ການມີນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ການເງິນທີ່ດີກວ່າແຕ່ກ່ອນ, ສະຖາບັນທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງ, ແລະ ການ ພັດທະນາດ້ານການເງິນເພີ່ມເຕີມ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ວົງຈອນທຸລະກິດອາດມີກຳນົດເວລາຍາວອອກ ແລະ ຂະ ໜາດນອ້ຍກວ່າແຕ່ກ່ອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ໂອກາດທີ່ຈະມີສະຖຽນລະພາບໃນອານາຄົດ ກໍ່ບໍ່ຄວນເວົ້າເກີນ ຄວາມຈິງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບຂອງຕະຫຼາດການເງິນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນໄລຍະໜຶ່ງນີ້ ກໍ່ບໍ່ຖືກໃຫ້ເຫັນບັນຫາ ທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ ເຊິ່ງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ອາດຈະບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ. ການທີ່ໄລຍະຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຮງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນ ຊຸມປີ 1960 ແລະ ໄລຍະຕົ້ນ ຂອງຊຸມປີ 1970 ໄດ້ ຍຸດສະຖຽນລົງທັນທີທັນໃດ ນັ້ນໄດ້ເປັນ ບົດຮຽນອັນສຳຄັນ ທີ່ ເຕືອນໃຫ້ລະວັງວ່າ ຖ້າບໍ່ມີການປັບປຸງບັນດານະໂຍບາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງທີ່ປາກົດຂຶ້ນ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ແລ້ວແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ.

ໃນບາງຂົງເຂດຕົ້ນຕໍ ການເອົາມາດຕະການມາຮ່ວມກັນລະຫວ່າງປະເທດ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ. ຄວາມຄືບໜ້າທີ່ຊັກຊ້າ ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ໃນໄລຍະບໍ່ດົນນີ້ ຢູ່ໃນຂະບວນການເຈລະຈາການຄ້າຮອບໂດຮາ ແມ່ນບໍ່ ເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈທີ່ສຸດ ແລະ ບັນດາປະເທດໃຫຍ່ໆ ຄວນສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະການນຳ ເພື່ອສ້າງພະລະກຳລັງ ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການເປີດເສລີທາງການຄ້າແບບຫຼາຍຝ່າຍ. ຄວາມເປັນຫ່ວງຕໍ່ການປ່ຽນແປງ ຂອງສະພາບ ອາກາດ ແລະ ການຮັບປະກັນການສະໜອງພະລັງງານ ກໍ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນຳໃຊ້ວິທີການແກ້ໄຂແບບຫຼາຍຝ່າຍ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໝາຍເລກ 1.2. ພາວະໂລກຮ້ອນຈະເປັນບັນຫາ ທີ່ມີການເອົາມາດ ຕະການຮ່ວມກັນ ໃນລະດັບໃຫຍ່ສຸດຂອງໂລກ ຊຶ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບທີ່ຕາມມາ ຂອງແຕ່ລະກິດຈະການ ແມ່ນຈະເກີດຂຶ້ນກັບພາກສ່ວນອື່ນ. ປະເທດຕ່າງໆ ຄວນເຫັນຄວາມສຳຄັນ ຂອງການຮ່ວມກັນພັດທະນາໂຄງສ້າງ ທີ່ຍືດເອົາກິນໄກຕະຫຼາດເປັນພື້ນຖານ ແລະ ສາມາດຊຶ່ງຊາລະຫວ່າງຜົນເສຍໄລຍະຍາວ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການ ປ່ອຍອາຍແກດສ໌ຄາບອນ ກັບ ຄ່າສິ້ນເປືອງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນສະເພາະໜ້າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສຍ

ຫາຍດັ່ງກ່າວ. ນະໂຍບາຍພະລັງງານຄວນຫຼຸດຜ່ອນຈຸດສຸມເພື່ອຮັບປະກັນແຫຼ່ງພະລັງງານຂອງຊາດ ແລະ ເພີ່ມຈຸດສຸມເພື່ອການ ຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຄ່ອງຕົວ ຂອງ ບັນດາຕະຫຼາດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ພະລັງງານອື່ນໆ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງພະລັງງານ (ຕົວຢ່າງແມ່ນການຫຼຸດຜ່ອນກຳແພງ ທາງການຄ້າຕໍ່ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ຊີວະພາບ), ແລະ ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ທີ່ອີງໃສ່ລາຄາເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອຈຳກັດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ.

ຜົນຄືບໜ້າທີ່ເປັນໜ້າຍິນດີ ໄດ້ມີຂຶ້ນໃນຂົງເຂດການພັດທະນາວິທິການຮ່ວມກັນແກ້ໄຂບັນຫາ ການ ຂາດຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຢູ່ໃນໂລກ, ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຫຼາຍຝ່າຍ ກ່ຽວກັບການ ຂາດຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຢູ່ໃນໂລກ ທີ່ກອງທຶນສາກົນ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ຮ່ວມກັບບັນດາປະເທດທີ່ເປັນຂໍ້ກຸນແຈ ແມ່ນຄັ້ງທຳ ອິດ ທີ່ວິທິການ ທີ່ມີລັກສະນະປະດິດສ້າງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເປັນລະບົບລະດັບໂລກ. ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ແກ່ການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າໃຈນຳກັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆ ເພື່ອ ຍືນຍັນການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ ກຳມາທິການການເງິນ ແລະ ເງິນຕາສາກົນ ສຳລັບຍຸດທະສາດ ການຂະ ຫຍາຍຕົວຂອງໂລກ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການຂາດຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ ໂດຍແຕ່ລະປະເທດ ຈະກຳນົດນະໂຍ ບາຍສະເພາະຂອງຕົນເອງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ. ໝາກຜົນຂອງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແມ່ນ ແຜນການ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ອີງຕາມການວິເຄາະຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກອງທຶນສາກົນ, ຈະມີສ່ວນ ປະກອບອັນສຳຄັນ ໃຫ້ແກ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ຂອງ ກອງທຶນສາກົນ. ໂດຍອີງຕາມມະຕິຕົກ ລົງ ຂອງ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ຈະເປັນຫົວຂໍ້ ຂອງວຽກງານຕິດຕາມກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຂອງ ກອງທຶນສາກົນ.